

Het Verhaal

Ergens in China was eens een heel mooi dorpje. Dat dorpje lag tussen de open velden en tegen een gebergte aan. Het dorpje had, ondanks de smalle huizen die er rommeling uitzagen en dicht op elkaar stonden, een rustige uitstraling. Dat kwam waarschijnlijk door het kasteeltje in het centrum van het dorpje. Er was iets bijzonders met het dorpje. Het dorpje had een put. Het was niet zomaar een put waar je water uit kon halen, nee zeker niet. Het was een hele diepe put. De ergste straf die je kon krijgen was daarin gegooid worden. Je kon er maar op een manier uit, maar dat was nog nooit iemand gelukt. Wat ook heel bijzonder was aan dit dorpje was, dat er eens twee hele dikke vrienden leefden: Karu en Ava.

Karu was niet groot, zag er netjes uit, en had bruin haar en bruine ogen. Hij woonde in een mooi, niet al te groot kasteeltje in het centrum van het dorpje. Er was alleen een groot nadeel, Karu was van adel en Ava was maar een boerenzoon... En omdat Karu van adel was, mocht hij absoluut niet met mensen van het platteland omgaan. Toch ging hij het liefste om met gewone mensen van het gewone leven. Hij haatte het om alles volgens het boekje te doen. Maar toch deed hij het, omdat hij geen keus had. Zijn droom was om een "gewoon mens" te worden, niet meer te hoeven doen wat hij zou moeten doen.

Ava was een klein jongentje, maar zag er heel slordig uit. Hij had zwart haar en bruine ogen. Zijn kleren waren vies en zaten vol met gaten. Hij woonde in een hutje van hout bij zijn familie.

Maar Ava was een uitzondering, hij was heel vriendelijk, in tegendeel tot de andere plattelands mensen. Hij zag overal het beste van in, en was bijna nooit boos. Toen Karu ouder werd ging de vriendschap steeds meer kapot, door hun stand-verschil.

Karu moest zijn vader gaan opvolgen en dus ook allerlei plichten nakomen. Hij kon dus zowat nooit meer met Ava afspreken. In het begin ging het nog wel, toen spraken Karu en Ava stiekem af. Maar dat ging na een tijdje niet meer omdat Karu te veel verplichtingen kreeg, en dat slokte de tijd voor hem op. Hij moest allerlei zaken regelen, dus had hij weinig tijd voor bezoek, laat staan voor zichzelf. Tot dat Karu een weekend vrij had. Toen nam hij contact op met Ava en ze spraken af. Het ging allemaal goed, ze hadden veel bijgepraat want dat was echt nodig. Na een avond vol plezier en gepraat keerden ze terug.

Net op het moment dat ze afscheid wilden nemen werden ze betrappt door de wachters, nou ja Karu dan. Karu's vader had de wachters op patrouille gestuurd omdat Karu al heel lang weg was.

Toen Karu bij zijn vader aankwam, was hij zeker niet blij... Eerst bedacht zijn vader dat zijn zoon zwaar bestraft moest worden, maar toen dacht hij aan Ava, Karu's beste vriend.

Karu's vader bedacht de ergste straf die je maar kon krijgen, Ava in "De Put" gooien...

Karu kreeg het benauwd. Hij moest zijn beste vriend de ergste straf geven voor iets wat Ava niet had gedaan. Hij vond het zo erg, dat hij er een week niet van had kunnen slapen. De gedachte dat hij zijn beste vriend in "De Put" moest gooien deed hem heel erg pijn. Hij had voorgesteld om zelf erin te gaan, omdat hij de fout gemaakt had. Maar zijn vader stond erop dat Karu Ava erin moest gooien. Volgens hem zou Karu er dan pas echt van leren dat hij absoluut niet met plattelandsmensen om mocht gaan.

Toen was het moment daar. Karu werd samen met Ava door een paar wachters naar de put gebracht. Bij de put aangekomen duwde een van de wachters wat voedsel in een juttentje in de handen van Ava. Karu moest nu het bevel geven aan de wachters om Ava in de put te gooien. Dat deed hij, maar met trainen in zijn ogen en pijn in zijn hart. Hij zei nog tegen Ava: Succes mijn vriend... Karu hoopte met heel zijn hart en ziel dat hij Ava ooit nog terug zou zien, want de put zó diep was en

er was er nog nooit iemand uit terug gekomen. Je kon er namelijk maar op een manier uitkomen, een gevaarlijke manier...